RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0005 van 8 september 2015 in de zaak 1112/0317/SA/3/0273

In zake: de heer

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Philippe DECLERCQ kantoor houdende te 3000 Leuven, J.P. Minckelerstraat 33 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Erika RENTMEESTERS kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57 waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 28 december 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant van 23 november 2011 waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een kleinschalige rioolwaterzuiveringsinstallatie

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te en met als kadastrale omschrijving en met als kadastra

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 16 mei 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, in persoon aanwezig, en advocaat Erika RENTMEESTERS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

Met een aangetekende brief van 2 mei 2012 brengt de verzoekende partij een wederantwoordnota bij.

Dergelijke wederantwoordnota is evenwel niet voorzien in de procedure van de schorsing van tenuitvoerlegging van een beslissing. Deze nota moet dan ook uit de debatten worden geweerd.

IV. TUSSENKOMST

De verzoekt met een aangetekende brief van 15 februari 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 29 februari 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. FEITEN

Op 1 juni 2011 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van een kleinschalige rioolwaterzuiveringsinstallatie met bijhorende infrastructuur met influentencollector en effluentengracht".

De aanvraag behelst een rioolwaterzuiveringsinstallatie (KWZI) ontworpen voor de zuivering van stedelijk afvalwater, afkomstig van huishoudens, aangevoerd door het gemeentelijke rioleringsnet met een vuilvracht van 720 inwonersequivalenten.

Het project voorziet in de bouw van volgende constructies: een influentcollector van ca. 30m, een opvoergemaal, een voorbezinktank, twee beluchtingstanks, een nabezinktank, een tussen-opvoergemaal, drie rietvelden, verdeelconstructies, ondergrondse putten, een laagspanningsbord en een effluentgracht van ca. 30m.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', gelegen in agrarisch gebied. De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 juni 2011 tot en met 14 juli 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend door de huidige verzoekende partij.

De gewestelijke erfgoedambtenaar brengt op 14 juni 2011 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling brengt op 27 juni 2011 het volgende ongunstig advies uit:

"

- De voorgelegde aanvraag heeft betrekking tot de aanleg van een KWZI die gesitueerd is in agrarisch gebied.
- Het betreft de aanleg van een biorotor met 3 nageschakelde rietvelden voor een oppervlakte van 0,3ha
- De installatie ligt tussen een zonevreemde woning en een beek en verdeelt door zijn diepe indringing in het achterliggende landschap een actief uitgebaat weideperceel. De bewerkbaarheid van het perceel wordt ernstig verhinderd door versnippering.
- Deze KWZI was onderwerp van vooroverleg op het ABO waarbij zowel scenario 1 als scenario 2 vergelijkbaar waren maar waarbij ADLO altijd vanuit landbouwkundig standpunt heeft geopteerd voor scenario 2 waarbij de verstoring van het agrarisch gebied minder ernstig zou zijn, de open agrarische structuur ten westen van de beek behouden zou blijven en de KWZI meer aansloot bij de bebouwing. Deze opmerkingen werden door ADLO nogmaals herhaald in een vooroverleg met Ruimte en Erfgoed. Het is niet omdat ADLO binnen het ABO een minderheidsstandpunt inneemt, dat dit standpunt zomaar kan genegeerd worden.
- Gelet op het feit dat de lasten van een bebouwd gebied onder het voorwendsel van algemeen nut kunnen gerealiseerd worden in een agrarisch gebied wanneer realisatie in een woongebied niet haalbaar is, dan moet er ook bij gelijkwaardige scenario's gekozen worden voor dat scenario dat de impact op de agrarische structuur minimaliseert.
- De voorliggende plannen zijn geen goed voorbeeld van de minimalisatie van de impact op de agrarische structuur. Hoewel de ruimtelijke impact van rietvelden eerder beperkt is, betekent het toch een netto-inname van agrarische structuur voor zonevreemde activiteiten en qua impact op de agrarische structuur geen voorbeeld van rationeel ruimtegebruik.
- Het betreffen werken van algemeen nut.
- Gelet op de aard en de ligging is er uit landbouwkundig standpunt overwegend bezwaar tegen de voorgestelde werken.

Aan het advies is/zijn de volgende voorwaarde(n) verbonden:

- de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling kan slechts gunstig advies verlenen voor deze KWZI wanneer ondubbelzinnig wordt aangetoond dat scenario 2 technisch niet haalbaar blijkt of een meer dan aannemelijke meerkost zou vergen.
- de aanwezigheid van een reeds goedgekeurde collector kan niet als argument worden gebruikt om scenario 1 te verdedigen gelet op het feit dat deze collector ook naast de inplantingsplaats van scenario 2 passeert.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente brengt op 29 augustus 2011 het volgende gunstig advies uit:

" . . .

De aanleg van waterzuiveringsstation is in strijd met de agrarische bestemming van het geldend gewestplan. In toepassing van art. 20 kan voor de aanleg uitzondering worden gemaakt om reden dat het waterzuiveringsstation een noodzaak is ter uitvoering van de Vlaamse en Europese wetgeving en regelgeving inzake waterkwaliteit van oppervlaktewaters. Gelet op het gevolgde traject voorafgaand het indienen van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag is gebleken dat een inplanting op de huidige locatie de beste keuze is op korte en lange termijn. Het algemeen belang wordt door deze inplanting niet geschaad.

De inkleding en de inpassing van de constructie op het terrein wordt in deze aanvraag beoordeeld.

Aan de overzijde van de straat, rechtover beide betrokken percelen bevindt zich al een bos, welke doorloopt over de richting. Samen met de nieuwe aanplant van de groenbuffer zal dit aanleiding geven tot een gesloten geheel waarbinnen dan via de poort het zuiveringstation zichtbaar zal zijn. De rietvelden bevinden zich ongeveer 2,5 m hoger dan het niveau van de voorliggende straat binnen het glooiend landschap. Het rietveld is uiteraard niet omkleed met een groenbuffer. De voorgestelde maatregelen zullen op termijn, na het volgroeien van de groenbuffer als geheel inpassen in de omgeving.

..."

De verwerende partij beslist op 23 november 2011 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"...

<u>STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG/RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN</u>

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan HALLE-VILVOORDE-ASSE (KB 07/03/1977) gelegen in een agrarisch gebied.

..

Overeenstemming met dit plan

Het bouwen van een kleinschalige waterzuiveringsinstallatie is principieel niet in overeenstemming met de bovenvernoemde geldende voorschriften.

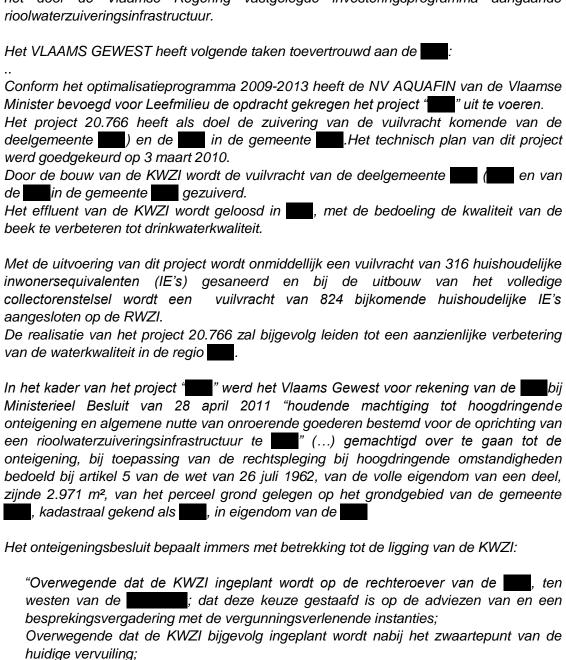
Afwijking van stedenbouwkundige voorschriften

Art. 20 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen bepaalt dat:

. . .

De hoogdringendheid van dit project komt in elk geval voort uit de Europese Richtlijnen (Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater), die stellen dat de waterlopen in de lidstaten tegen 2015 over een goede waterkwaliteit dienen te beschikken.

Sinds 1 januari 1991 is de door het VLAAMS GEWEST belast met het uitvoeren van het door de Vlaamse Regering vastgelegde investeringsprogramma aangaande rioolwaterzuiveringsinfrastructuur.

Overwegende dat er twee locaties werden onderzocht voor het inplanten van deze KWZI;

- dat beide scenario's gelegen zijn in landschappelijk waardevol agrarisch gebied op een permanent cultuurgrasland grenzend aan de **see**;
- dat er op beide oevers van de een inplantingsplaats werd onderzocht;
- dat het scenario op de linkeroever van de niet werd weerhouden;

- dat ervoor werd geopteerd de KWZI in te planten op dezelfde oever van de de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de toevoercollector ( ) namelijk op het perceel kadastraal gekend als de t
- dat de keuze van het perceel tevens zal resulteren in een lager energieverbruik aangezien de pompen een kleinere opvoerhoogte zullen moeten overbruggen;

Op 01/06/2011 heb ik advies gevraagd aan Departement Landbouw en Visserij. Dit advies werd uitgebracht op 27/06/2011 en ontvangen op 30/06/2011. Hierin wordt gesteld dat: "De afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling kan slechts gunstig advies verlenen voor deze KWZI wanneer ondubbelzinnig wordt aangetoond dat scenario 2 technisch niet haalbaar lijkt of een meer dan aannemelijk meerkost zou vergen."

Uitvoeringstechnisch is de rechteroever echter voordeliger aangezien het terrein naast de bebouwing zich op een relatief vlak, hoger gelegen plateau bevindt. Concreet betekent dit een betere grondgesteldheid (betere draagkracht, minder drassig terrein, minder nivelleringswerken), wat een gunstige impact heeft op de kosten en de technische uitvoerbaarheid.

De KWZI wordt niet onmiddellijk naast de Waarbeek geplaatst omdat hier overstromingsgevaar dreigt.

Gelet op de motivering opgenomen in het onteigeningsbesluit dd. 28 april 2011 is scenario 2 niet weerhouden en bijgevolg dient dan gesteld dat het advies van Land gunstig is.

Omwille van bovenvernoemde redenen is, mits een behoorlijke inplanting en vormgeving van het RWZI (...) in het betrokken agrarisch gebied, de aanvraag in toepassing van bovenvernoemd artikel 20 mogelijk.

. . .

HISTORIEK

Op 9 november 2010 werd door de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar een stedenbouwkundige vergunning verleend aan voor het aanleggen van 'Collector te en en .

Op 16 juli 2010 werd een eerste bouwaanvraag ingediend door een KWZI op de betrokken terreinen. De gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar nam contact op het de bouwheer om de ruimtelijke impact van het toen voorgelegde bouwproject te bespreken. Op basis van dit overleg besliste op 3 mei 2011 deze bouwaanvraag in te trekken.

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

Door de reeds bestaande bebouwing en de reeds aanwezige infrastructuur is de ordening van het gebied gekend.

De bouwplaats is gelegen in een landbouwgebied dat hoofdzakelijk bestaat uit weilanden, akkerlanden en bosjes.

In het gebied bevindt zich verspreide bebouwing als uitloper van het centrum van de gemeente

Het betrokken perceel is een weiland.

Op het rechts aanpalend perceel bevindt zich een residentieel hoevegebouw opgericht op normale afstand uit de voorliggende rijweg en op korte afstand uit de zijdelingse perceelsgrenzen.

Het rechts aanpalend perceel is weiland.

Dit weiland grenst langs rechts aan de die afgeboord is met een bomenrij.

Op dit perceel werd op 9 november 2010 de collector, de overstort van de toekomstige waterzuiveringsinstallatie en de oeverversterking vergund.

Het project voorziet in de bouw van een kleinschalig waterzuiveringsstation ten behoeve van de gemeente en een kleinschalig waterzuiveringsstation ten behoeve

Het betreft een installatie voor de zuivering van een vuilvracht van 720 inwonerseguivalenten.

De zuiveringsinstallatie omvat enkele monoliete constructies zoals onder meer een pompput, een voorbezinktank, twee beluchtingsrotors, een nabezinktank en een lozingsconstructie.

Deze constructies bevinden zich aan de voorkant van het perceel en worden omgeven door een groen scherm met een gemiddelde breedte van 5 m.

Verderop het perceel worden drie rietvelden met een oppervlakte van ongeveer 17 m bij 20 m aangeplant ter zuivering van het afvalwater. Naast de drie rietvelden wordt een bezinkingsgracht aangelegd.

Langsheen de straatzijde wordt een lozingsconstructie geplaatst en een nieuwe landschapsgracht over het rechts aanpalend perceel naar de

WATERTOETS

. . .

De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, een aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het aansluitend terrein richting ligt in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied;
doch het terrein wordt langs de zijde van de plaatselijk verhoogd zodat in alle
redelijkheid dient gesteld dat het terrein van 📉 niet zal overstromen; bovendien word
de buffercapaciteit van het terrein die wel in overstromingsgevoelig gebied ligt niet
gewijzigd door het zuiveringsstation op een hoger perceel te voorzien in plaats van lager
gelegen buffervolume te verminderen.

_

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling- als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen – houdt rekening met de criteria als uitvoering van art. 4.3.1 van de codex.

De inkleding en de inpassing van de constructie op het terrein wordt in deze aanvraag beoordeeld. Aan de overzijde van de straat, rechtover beide betrokken percelen bevindt zich al een bos, welke doorloopt over de richting.

Samen met de nieuwe aanplant van de groenbuffer zal dit aanleiding geven tot een gesloten geheel waarbinnen dan via de poort het zuiveringstation zichtbaar zal zijn.

De rietvelden bevinden zich ongeveer 2,5 m hoger dan het niveau van de voorliggende straat binnen het glooiend landschap.

Het rietveld is uiteraard niet omkleed met een groenbuffer.

De voorgestelde maatregelen zullen op termijn, na het volgroeien van de groenbuffer als geheel inpassen in de omgeving. ..."

Dit is de bestreden beslissing.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Hoewel het ontbreken van excepties de Raad niet ontslaat van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, is de Raad van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer vastgesteld dient te worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VII. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1. De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

"

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel hangt samen met tijdens het openbaar onderzoek opgeworpen bezwaren.

In de plannen zoals zij voorliggen is voorzien dat het maaiveld van het betrokken perceel sterk zal worden verlaagd (tot 2 meter, meer dan één meter gemiddeld). Dergelijk zware verlaging heeft ingrijpende effecten op de omliggende percelen en de waterhuishouding van het betrokken gebied. De omliggende percelen zullen uitdrogen en verschralen door het niveauverschil, vooral het perceel achter en links van de installatie. Beide percelen behoren toe aan de verzoeker, achteraan als weide, links als tuin aan de woning. In deze tuin, binnen enkele meters tot zo goed als op de nieuwe perceelsgrens, bevinden zich een aantal hoogstammige bomen (6 eiken, 3 haagbeuken, 2 notelaars, 3 essen, 1 esdoorn, 1 boskers, 3 beuken en een aantal struiken als boerenjasmijn, hazelaar,

seringen, ...). Door de verschraling alleen al zullen de bomen en struiken het moeilijk krijgen om te overleven. Het is echter de uitvoering van de voorziene werken die zal maken dat een groot aantal van deze bomen en struiken zal worden vernield. Door het verlagen van het maaiveld vanaf de nieuwe perceelsgrens, zal een groot deel van het wortelgestel van de bomen mee worden weggegraven. Werken met graafmachines zullen takken die overhangen uitbreken. De kunstmatige verlaging van de grondwaterspiegel met 5,35 meter gemeten vanaf het reeds verlaagde maaiveld gedurende de duur van de werken (geschatte duur: 11 maanden) (bemalingen met een invloed tot op 25 meter volgens de nota bij de aanvraag van de vergunning), zal de doodsteek betekenen voor de dan reeds gehavende bomen. Deze bomen bieden beschutting, niet alleen aan de aanwezige fauna, maar ook tegen de wind voor de woning. De tuin en het uitzicht van de verzoeker zullen fundamenteel in negatieve zin worden gewijzigd. Het vernielen van de bomen en struiken is een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel voor de verzoeker.

Daarnaast blijkt uit de ingediende plannen dat het klein landschapselement op de grens met de straat zondermeer zal worden gerooid. Het betreft een volwassen perceelsrandbegroeiing met ondermeer hazelaar, hemelboompjes, es, linde en haagbeuk van ongeveer 30 meter lang. Het rooien van zulk een landschapsbepalend element in de onmiddellijke omgeving van de woning van de verzoeker is op zich reeds een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel.

De waterhuishouding in het betrokken gebied zal ernstig worden verstoord. Het perceel tussen de voorziene installatie van de overstroomt bij hevige regenval frequent. De toevoercollector van de installatie voert vervuild water aan vanuit kilometers in de omtrek (afvalwater van meer dan 800 personen). In de huidige situatie wordt dat vervuilde water op een groot aantal plaatsen gedecentraliseerd in de en andere beken geloosd, waar het voor een aanzienlijk deel in de bodem dringt. Na uitvoering van de werken zou dat afvalwater via een lange toevoercollector worden aangevoerd om dan, na zuivering, (of, bij hevige regenval, zonder zuivering via het voorziene overstort) op één gecentraliseerd punt, vlak bij de woning van de verzoeker, in de te worden geloosd. Deze grote hoeveelheid water, gecombineerd met grote hoeveelheden regenwater dat door de installatie niet meer in de bodem kan dringen, maar versneld wordt afgevoerd via rietbakken, terwijl de afwatering van de geplande compenserende infiltratievoorzieningen ruim onvoldoende zijn, zal het overstromingsgevaar ter plaatse groter maken dan het nu is. Daarbij moet in rekening worden genomen dat het betrokken (hogergelegen) perceel momenteel dienst doet als buffer tussen de woning en de maar dat het zal worden afgegraven waardoor het deze functie verliest. Bovendien moet ook in rekening worden genomen dat de woning van de verzoeker afgelegen is gesitueerd en dat de straat waaronder de passeert, en waar het lozingspunt is voorzien, de enig normaal berijdbare toegangsweg is tot de woning. Indien de straat overstroomt wordt de toegang tot de woning onmogelijk. De onverharde landweg in de andere richting is bij regenweer slijkerig en nauwelijks berijdbaar, bovendien overstroomt ook deze landweg ter hoogte van een andere beek verderop. In dergelijke omstandigheden dient het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoeker en zijn gezin te worden aangenomen.

2. De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en lijkt het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aldus niet te betwisten.

..."

3.

De tussenkomende partij stelt het volgende in verband met het opgeworpen moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

"...

Verzoekende partij meent een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te lijden door de verstoring van de waterhuishouding van het perceel ingevolge de werken : het verlagen van het maaiveld zal leiden tot een verschraling en uitdroging met verlies van waardevolle vegetatie tot gevolg. Ook wijst hij op het feit dat waardevolle kleine landschapselementen gerooid zullen worden en onherroepelijk verloren zullen gaan. Tot slot vreest hij aanzienlijke wateroverlast.

Van al deze beweringen legt verzoekende partij echter geen enkel bewijsstuk voor zodat de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen onmogelijk beoordeeld kunnen worden:

. .

Bovendien zijn de beweringen van verzoeker ook manifest foutief.

Ten eerste is het niet correct dat het maaiveld tot 2 m verlaagd zou worden : de maximale verlaging van het maaiveld bedraagt ongeveer 0,90 m aan de zijde van de woning van verzoeker, terwijl aan de zijde van de waterloop geen verlaging wordt voorzien. De gemiddelde verlaging is dan ook minder dan 0,50 m. Meer zelfs, langs de bomen en struiken waarnaar verzoeker verwijst, wordt het maaiveld weinig of niet verlaagd. De grenslijn kan in 3 zones opgesplitst worden:

- naast de bestaande bomen, waar de biorotoren ingepland worden : het terrein wordt lokaal met 0,45 m verlaagd. Enkel voor de bomen, vooraan tegen de weg is dit iets meer, maar daar bevindt de weg zich nu reeds op het niveau dat na de werken aangehouden zal worden.
- Naast de bestaande bomen, waar de lagere rietvelden komen : het terrein wordt hier niet verlaagd
- Naast de grenst achteraan het terrein, waar zich geen bomen maar enkel weiland bevinden: omdat het huidige terrein daar op dit moment sterk stijgt, is een beperkte afgraving van 0,90 m nodig. Op die manier bereikt men hetzelfde niveau als 20 m verderop richting waterloop.

Dit wordt in de bestreden beslissing ook bevestigd in antwoord op het bezwaar van verzoeker:

. . .

Het misverstand is allicht het gevolg van een verkeerde interpretatie door verzoekende partij van de plannen. Voor de aanleg van de rietvelden is een lokale uitgraving tot op 2 m vereist. Hierin worden waterdichte kuipen (folie) geplaatst, gevuld met grind waarin het rietveld wordt geplant. Het maaiveld blijft er echter ongewijzigd; het rietveld is een waterdichte constructie met een water zuiverende functie van het afvalwater.

Bovendien is het maar de vraag of de beperkte verlagingen van het maaiveld effectief aanleiding zullen geven tot het verschralen en uitdrogen van de grond : aangezien de bodem bestaat uit leemachtige gronden, lijkt verschraling van de bodem weinig waarschijnlijk. Verzoeker laat in ieder geval na in concreto te bewijzen dat hier sprake is van een ernstig risico op uitdroging en verlies van de planten. Het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt niet bewezen.

Wat ten tweede het rooien van het 'klein landschapelement' op de grens met de straat

betreft, is het voor tussenkomende partij niet duidelijk hoe dit voor verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan betekenen. Het betref immers geen groenscherm tussen zijn woning en de inplantingsplaats van de KWZI maar een struikbegroeiing langs de kant van de straat. Bovendien bewijst verzoeker niet dat het om een typisch streekeigen en waardevol landschapselement gaat.

Ook moet opgemerkt worden dat deze struiken wel gerooid woorden maar enkel om de werken te kunnen uitvoeren terwijl de heraanplant voorzien is na beëindiging ervan : een nieuwe groenstrook in streekeigen beplanting zal door een gespecialiseerde firma uitgevoerd worden. In huidig ontwerp werd ernaar gestreefd om zo weinig mogelijk ruimte in te nemen. De aanleg van een toegangsweg om het onderhoud van de installatie te kunnen uitvoeren, is echter noodzakelijk zodat een minimum aan verhardingen aangelegd moeten worden. Dat hierdoor sommige beplanting moet verdwijnen, is onvermijdelijk maar betekent niet automatisch dat hierdoor ook een moeilijk te herstellen, persoonlijk en ernstig nadeel wordt berokkend aan verzoekende partij.

Als derde nadeel verwijst de verzoeker naar de vrees voor wateroverlast. Nu reeds zou er sprake zijn van overstromingen van de bij hevige regenval. De aanleg van een collector en KWZ zal zorgen voor een centrale lozing van al het afvalwater op 1 punt in deze beek. Dit gecombineerd met het wegvallen van de mogelijkheid tot infiltratie van het regenwater ingevolge de installatie zal volgens verzoeker leiden tot nog meer overstromingen van zijn perceel en de straat.

Deze argumenten kunnen – voor zover bewezen, quod non – niet gevolgd worden : in tegenstelling tot wat verzoeker veronderstelt, zal de aanleg en de werking van de KWZI eerder een positief effect hebben op de waterhuishouding. In eerste instantie zal de waterkwaliteit van de uiteraard aanzienlijk verbeteren nu het afvalwater niet meer rechtstreeks geloosd wordt maar eerst gezuiverd wordt. Daarenboven geeft de zuivering aanleiding tot een vertraagde lozing in de lingevolge een eerder vergunning (die door verzoekende partij niet werd aangevochten) wordt de aanleg van de collectorleiding vergund die het afvalwater van de bestaande lozingspunten stroomopwaarts oppikt en afvoert naar de huidige plaats van overstort op het perceel naast de KWZI. De KWZI zorgt ervoor dat dit aangevoerde afvalwater opgepompt wordt uit de collector en na zuivering vertraagd in de geloosd wordt.

Ook de afvoer van regenwater wordt hierdoor gunstig beïnvloed. Bij droog weer zal de collector immers leeg zijn zodat een buffervolume ontstaat voor regenwater bij hevige regenval via de riolering in de collector terecht komt. De rietvelden zullen bij regenweer niet zorgen voor een versnelde afvoer van regenwater, zoals de verzoekende partij beweert, maar integendeel voor een vertraging. Wanneer water uit een bekken (zoals een rietveld) naar een drainageleiding wordt afgevoerd, treedt er hydraulisch verlies op, dat groter wordt afhankelijk van het debiet. Deze verliezen nemen kwadratisch toe met de snelheid van het water en dus ook met het debiet.

Ook op dit punt bewijst de verzoekende partij bijgevolg niet dat de werken aanleiding zullen geven tot een verhoogde wateroverlast en toont hij het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet in concreto aan.

..."

Beoordeling door de Raad

1. In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2. De verzoekende partij voert aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, in het bijzonder de voorziene verlaging van het maaiveld en die hieraan voorafgaande kunstmatige verlaging van de waterspiegel gedurende elf maanden, een ingrijpend effect zal hebben op de omliggende percelen, waaronder het hare, en de plaatselijke waterhuishouding.

De verzoekende partij wijst op het uitdrogen en verschralen van de bodem waardoor een aantal hoogstammige bomen, evenals een aantal struiken, die zich op de (nieuwe) perceelsgrens bevinden, het moeilijk zullen krijgen om te overleven. De uitvoering van de werken (weggraven wortels, afbreken overhangende takken) zal vermelde begroeiing volgens de verzoekende partij evenzeer onherroepelijke beschadigen en uiteindelijk vernietigen.

De verzoekende partij wijst verder op het verdwijnen van een klein landschapselement en op het feit dat reeds aangehaalde verstoring van de waterhuishouding aanleiding zal geven tot een groter overstromingsgevaar ter plaatse.

3. De Raad is van oordeel dat met het oog op het aantonen van het bestaan van een ernstig nadeel, dat bij uitbreiding tevens moeilijk te herstellen is, niet volstaat een opsomming te geven van de potentiële, desgevallend schadelijke effecten, die de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in voorkomend geval tot gevolg kan hebben. De Raad stelt evenwel vast dat de verzoekende partij nalaat om voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad toelaten om de ingeroepen nadelen, zowel wat de ernst als het moeilijk te herstellen karakter ervan, te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

Dit laatste nog los van de vaststelling dat de verzoekende partij haar beweringen niet staaft met enig nuttig stuk en het bovendien niet, minstens onvoldoende, duidelijk is in welke zin de

aangeduide mogelijke schadelijke effecten van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, en die de verzoekende partij als nadelen aanvoert, daadwerkelijk persoonlijk kunnen genoemd worden.

De verzoekende partij draagt de bewijslast en dient de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen te concretiseren en aanschouwelijk te maken. Op grond van de in het verzoekschrift vermelde gegevens en uit het door de verzoekende partij meegedeelde stuk kan zulks evenwel niet worden afgeleid.

4.

De Raad is dan ook van oordeel dat de ingeroepen nadelen, bij gebrek aan meer, het niveau van de loutere hypothese niet overstijgen, veelal een eerder tijdelijk karakter lijken te hebben en derhalve niet moeilijk te herstellen zijn. Of de nadelen rechtstreeks uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op zich voortvloeien dan wel een gevolg zijn van het onoordeelkundig uitvoeren van de werken, wordt evenzeer in het midden gelaten.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
- 2. De wederantwoordnota van de verzoekende partij, neergelegd met een aangetekende brief van 2 mei 2012, wordt uit de debatten geweerd.
- 3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 8 september 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG Filip VAN ACKER